

hæves fra en lavere Klasse til en højere og daarlige og ubeboelige Lejligheder gøres til gode og beboelige, maa Følgen deraf være, at denne Bevægelse ikke hemmes ved, at den vedkommende Ejer ikke faar Lov til at tage en forhøjet Leje, men Lejen maa beregnes efter den Klasse, de vedkommende Lejligheder kommer til at tilhøre nu i Modsætning til tidligere.

For en Del Udvalgsmedlemmer har det været et Hovedprincip, at man har villet bevare Frivilligheden og søge Parternes Frihed gennemført saa meget som muligt. Men det har paa den anden Side ogsaa været vor Anskuelse, at skulde der gribes ind og lovgives paa dette Omraade, maatte man sørge for, at det skete paa en saadan Maade, at det virkelig var betryggende, og at naar man vilde beskytte, skulde det ske paa en saadan Maade, at de, som skulde beskyttes, virkelig ogsaa blev det. Det er ud fra denne Betragtning, vi har accepteret en ny § 6, som bestemmer, at i det Øjeblik, der finder Opsigelse af en Lejlighed Sted fra Ejers Side, skal der ikke kunne ske nogen Forhøjelse af Lejen uden Nævnets Samtykke. Ellers vilde jo let samtlige Lovens Bestemmelser kunne omgaaes ved, at man foretog en Masseopsigelse af sine Lejere.

I øvrigt har vi, som jeg sagde før, søgt at opretholde Parternes Frihed i saa høj Grad som muligt. Vi havde egentlig fra Flertallet af Udvalgsmedlemmernes Side ønsket, at man var gaaet saa vidt, at man havde hævdet Friheden fuldt ud, saaledes at der oprettedes et Nævn, men at en Sag kun kom for dette i det Øjeblik, der blev klaget fra en Lejers Side. Imidlertid er det fra anden Side med stor Ret gjort gældende, at der var enkelte Lejere af smaa Lejligheder, der formentlig burde stilles anderledes, der burde have en Slags Vejledning fra det offentlige derigennem, at der til Nævnet skulde ske en Anmeldelse fra Ejeren, naar han havde forhøjet Lejen, og derefter skulde Nævnet indkalde Parterne, for at disse, og da navnlig Lejeren, kunde erklære sig om, hvorvidt han var indforstaaet i Lejens Forhøjelse eller ikke. I Virkeligheden staaar altsaa vedkommende Ejer frit, idet Nævnet ikke kan nedsætte Lejen, naar han ikke ønsker det, medmindre Nævnet finder, at der foreligger utilbørlig Tvang fra Ejers Side, og samtidig Ejers Krav staaer i Misforhold til, hvad der ydes fra hans Side. Disse Regler skal gælde for de Lejligheder, for hvilke der i København betales 400 Kr. eller derunder i aarlig

Leje, i Købstæder med over 20,000 Indbyggere 300 Kr. og i andre Købstæder og paa Landet 200 Kr., medens man for andre Lejligheder har indført den Regel, at det staaer Parterne frit for, om de vil klage til Nævnet eller ikke.

Med Hensyn til Butikker skal de to Sæt Regler gælde efter den Leje, der gaar af disse Butikker. Med Butikker menes her udtrykkelig Butikker med Beboelseslejligheder til, idet Loven slet ikke omfatter andre.

Jeg nævnede før, at der efter § 2 foreslaas indsat en ny Paragraf, hvorefter Nybygninger kan holdes udenfor Loven. Denne nye Paragraf har tillige den Bestemmelse, at Loven ikke er anvendelig paa nogen som helst Overenskomst, der er truffet før 11. April 1916, medens den derimod har tilbagevirkende Kraft paa de Aftaler, der er truffet fra 11. April inklusive, idet man nemlig mener, at ihvorvel det i Almindelighed maa betragtes som uheldigt at give en Lov tilbagevirkende Kraft, foreligger der her dog saa meget, at der ved dette Lovforslags Forelæggelse er givet de enkelte Ejere en Advarsel, og der desuden paa forskellige Steder, efter hvad der har kunnet ses, efter Lovens Forelæggelse er sket et meget betydeligt Paalæg af Leje, og man vilde finde det uretfærdigt, om disse Folk ikke skulde naa at faa den Beskyttelse, der her tilsigtes, navnlig i Betragtning af, at Forhøjelsen eller Opsigelsen er sket, efter at Loven var forelagt for Rigsdagen.

Ændringsforslag Nr. 13 er rent redaktionelt, medens Ændringsforslag Nr. 12 tilsigter, at naar f. Eks. en Lejer, der i mange Aar har beboet en Lejlighed, og Lejen for denne derfor ikke i lang Tid er blevet forhøjet, skal det, naar denne Lejer flytter, staa Ejeren frit at forhøje Lejen.

I Ændringsforslag Nr. 14 foreslaar man at fjerne den Begrænsning — indtil 10 pCt. aarlig af det Beløb, som Forbedringen har kostet —, som § 7 sætter for den Lejeforhøjelse, der kan tillades, idet man mener, at i dette Tilfælde er det bedre at lade Skønnet være frit.

Under Nr. 15 foreslaar vi at ændre Reglerne om Flytning, hvad jeg senere skal gøre et Par Bemærkninger om.

Ændringsforslagene under Nr. 1 og 4 er i øvrigt nærmest redaktionelle. Under Nr. 2 foreslaar man, at den Valgmaade, der skal anvendes ved Valg af Nævnet, skal være den D'Hondtske, idet man anser det for rigtigt at have ensartede Regler i saa Henseende.

Endvidere foreslaas det under Nr. 6